

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

21 Νοεμβρίου 2024, ημέρα της **Εορτής των Ενόπλων Δυνάμεων**. Το φθινόπωρο σε πλήρη εξέλιξη. Η Φύση πλημμυρισμένη με θαυμάσια ζεστά χρώματα μάς ανοίγει τη διάθεση για ζωή. Γιορτάσαμε πριν λίγες μέρες την Εθνική Εορτή της 28 Οκτ. 1940. Ζωντάνεψε στις μνήμες μας το μεγαλειώδες «Έπος του 40». Οι ψυχές μας αναριγούν από το μεγαλείο της γενιάς του «Ελληνικού Θαύματος» που εξανάγκασε την ανθρωπότητα ολόκληρη να υποκλιθεί στο γιγάντιο άθλο ενός μικρού σε μέγεθος λαού, ο οποίος περιέλουσε με **ανείπωτη καταισχύνη** έναν επηρμένο φασιστικό και κατακτητικό «Γίγαντα». Τα χείλη μας ψελλίζουν με υμνητική υπερηφάνεια: **«...Αι ημέτεροι Δυνάμεις αμύνονται του Πατρίου εδάφους»!**

Ο νους μας στρέφεται στη σημερινή ελληνική πραγματικότητα. Η Πατρίδα μας οφείλει να ανήκει στην τιμητική θέση που ιστορικά της ανήκει. **Τα παιδιά Της να νιώθουν την ίδια υπερηφάνεια-αγάπη για την Πατρίδα μας .**

Ο άμεσα ορατός εξωτερικός κίνδυνος από ένστικτο αυτοσυντήρησης μάς συσπειρώνει, αρκεί να είμαστε ψυχικά προετοιμασμένοι, όπως η γενιά του 40. Μόλις, όμως, σιγήσουν του πολέμου οι σειρήνες, τότε ο ένας στρέφεται κατά του άλλου, γιατί αφανίζεται το υπέροχο συναίσθημα της **αδελφοσύνης**, το οποίο προσδίδει ουσιαστική οντότητα στην έννοια της **Πατρίδας**. Ο διπλανός μας γίνεται αντίπαλος και εχθρός ακόμη. Όχι συνεργάτης και συνοδοιπόρος. Δίνουμε «μάχες» μεταξύ μας, ως άτομα ή παρατάξεις, **με κριτήριο το προσωπικό μας συμφέρον, λησμονώντας το καλό της Πατρίδας**. Δυστυχώς στο κυνήγι της απόλαυσης της ατομικής ευμάρειας λησμονούμε τη μεγάλη αλήθεια, ότι το προσωπικό συμφέρον είναι απόλυτα συνυφασμένο με το ευρύτερο καλό και ειδικά από την **ύπαρξη της Πατρίδας μας**. Οι δυνάμεις εθνικής συνοχής, **οι αξίες μας**, ξεθωριάζουν και η κοινωνία λαμβάνει μαζικό χαρακτήρα και καθίσταται ένα απλό συνονθύλευμα.

Η έννοια της **φιλοπατρίας**, η αγάπη για την Πατρίδα, την οποία οι πρόγονοί μας θεωρούσαν, ως ύπατη αρετή, ουσιαστικά απαλείφεται από το λεξιλόγιό μας και, δυστυχώς, από την συνείδησή μας. Η φιλοπατρία μεταλλάχθηκε σε πατριωτισμό. Ο εθνισμός διαστρεβλώθηκε σε εθνικισμό και κακοποιήθηκε σε σωβινισμό, που τελικά αντιπαρατάχτηκε με τον διεθνισμό και δυστυχώς απώλεσε κάθε αγνό συναίσθημα αγάπης προς την Πατρίδα.

Η **δημοκρατία** ανήκει στις έννοιες που συνεχώς μετεξελίσσονται γιατί ανήκουν στην ιστορία. Προϋποθέτει την ύπαρξη ενός δήμου, δηλαδή συνόλου πολιτών με ελάχιστα κοινά στοιχεία πολιτισμικής καλλιέργειας και αισθημάτων. Τα όρια της αγνής δημοκρατίας είναι δυσδιάκριτα. Η **δημοκρατία**, ως αυταξία, σε ποικίλες εκδόσεις και εφαρμογές, τείνει να εξελιχθεί σε **οικουμενική πολιτική «γλώσσα»**. **Οι άνθρωποι σε οποιαδήποτε χώρα του πλανήτη έχουν λόγο να την θεωρούν πολύτιμη. Μπορεί να μην εξασφαλίζει πάντοτε την καλύτερη οικονομική ανάπτυξη, αλλά και ευνοεί την «ανάπτυξη του ανθρώπου»**. **Η δημοκρατία**, ως ιδεώδες **απαιτεί πολύ περισσότερα από όσα μπορεί να δώσει ένας πολίτης**. Η πραγματικότητα είναι πάντα διαφορετική από την ιδέα. Οι αποκλίσεις μεταξύ υποσχέσεων και πενιχρών αποτελεσμάτων απογοητεύουν τους πολλούς, οι οποίοι δεν πείθονται πλέον εύκολα ότι το μέλλον μάς επιφυλάσσει μια δημοκρατία πιο υγιούς μορφής. **Σε ένα υγιές δημοκρατικό σύστημα ο φαύλος δεν μπορεί να βλάψει τη χώρα**. Σε μια κακή, όμως, δημοκρατία ακόμα και οι ενάρετοι πολίτες δεν μπορούν να δρουν προς όφελος του συνόλου. Η δημοκρατία **απαιτεί πρόσωπα** με αυτοοργάνωση, αυτοδιαχείριση.

Το **πρόσωπο** είναι η ανθρώπινη οντότητα, που καθιστά εφικτή την ανάδυση του πνεύματος ανθρωπινότητας. Ήτοι το σημείο σύγκλισης όλων των ετερογενών ενεργημάτων [σκέψης, ανάμνησης, κρίσης, αντίληψης, συναισθημάτων, ορμέμφυτων, αρετών... Η ειδοποιός διαφορά του ανθρώπου από τα άλλα έμβια όντα. Το πνεύμα καθιστά τον άνθρωπο υποκειμένο που

παράγει **αξίες**, όπως συνείδηση, αυτοκυριαρχία, βούληση, αυτοθεμελίωση, αυτεξούσιο, ελευθερία, ευθύνη κ.οκ. Η επενέργεια και η ακτινοβολία του προσώπου στον κόσμο υπερβαίνει τα όρια της χρονικής εμφάνισης του ατομικού ή συλλογικού προσώπου [λαού, κοινότητας κ.λπ.].

Η **ελευθερία**, συνιστά ύπατο αγαθό. Αναφέρεται συνήθως στο «αυτεξούσιο», που θεωρείται το πλέον ειδικό γνώρισμα της ανθρώπινης συνθήκης. Εντούτοις επειδή ένα άγνωστο κομμάτι του εαυτού μας δεν ελέγχεται άμεσα, όπως το ασυνείδητο [ψυχικό, βιολογικό και κοινωνικό] οδηγούμαστε, εκ πρώτης όψεως, στο συμπέρασμα ότι το αυτεξούσιο πρόκειται για αυταπάτη. Απόλυτη [πολιτική - κοινωνική] ελευθερία δεν είναι εφικτή. Η μόνη ξεχωριστή ελευθερία κρίσεως και πράξεως είναι αυτή που αναδύεται από το ανθρώπινο πνεύμα που καθορίζει τις αξίες του, οι οποίες ριζώνουν στην ανθρώπινη συνείδηση. Κοντολογίς, η δύναμη του πνεύματός του καθιστά τον άνθρωπο **αληθινά ελεύθερο**. Όχι οι βιολογικές ιδιότητές του.

Η **αλήθεια** συνιστά ένα γρίφο. Είναι μια έννοια που δεν είναι δυνατόν να οριστεί με ακρίβεια, όπως συμβαίνει και με το **κάλλος** και το **αγαθό**. Αληθινά πράγματα αντιλαμβανόμαστε, όχι την όλη αλήθεια, γιατί τα όριά της χάνονται στο άγνωστο άπειρο που δεν συλλαμβάνεται από τον ανθρώπινο νου. Εντούτοις χωρίς την αίσθηση της αλήθειας δεν μπορούμε να ζήσουμε. «Cogito ergo sum»[«σκέπτομαι (...αμφιβάλλω, νοώ, αισθάνομαι...) άρα υπάρχω»]. Καρτέσιος]. Όταν χάσουμε την γνωστική πλευρά της ζωής δεν βρισκόμαστε στην πραγματικότητα και νεκρώνεται η υπόστασή μας. Δεν είναι ο κόσμος που διαφέρει. Διαφέρουν οι άνθρωποι που αντιλαμβάνονται αυτόν τον κόσμο. Κοντολογίς ο κόσμος μας είναι, όπως τον φτιάχνουμε εμείς οι ίδιοι. Είναι βασική αρετή η ικανότητα να διακρίνουμε την **πραγματικότητα**.

«**Δε ζει χωρίς Πατρίδα η ανθρώπινη ψυχή**» (Κωστής Παλαμάς). Η Πατρίδα είναι μια πολυσύνθετη και πολύπλοκη οντότητα, καθόσον μέλη της είναι άνθρωποι με άπειρες ετερογενείς επιθυμίες και βουλήσεις. Η Πατρίδα υπερκαλύπτει τις λοιπές ενώσεις ανθρώπων. Αναδύεται σε ανώτερο ψυχικό επίπεδο εκεί, όπου κρυσταλλώνονται οι πεποιθήσεις και τα «πιστεύω». Στην αξία της ιερότητας. Η Πατρίδα είναι, ως εάν οικογένεια, γι' αυτό και παράγει νέες ποιότητες και ενέργεια που αδυνατούν τα άτομα. Η ιερότητα μετουσιώνει τον γεννήτορα σε πατέρα και μητέρα. Τον πλησίον σε αδελφό. Την συνύπαρξη σε αδελφοσύνη, η οποία μπορεί να συνθέσει τις αντιθέσεις που ανακύπτουν από τις απαιτήσεις της ελευθερίας και της ισότητας των ατόμων.

Την **υπόσταση της Πατρίδας** συνέχει το **βιωματικό συναίσθημα**, ότι ανήκομε σε ένα σύνολο, στο οποίο θέλουμε να ανήκομε και εκείνο μας δέχεται με **αγάπη** ως μέλος του (amae). Τότε αναδύονται η **ευπείθεια**, η **αυτοπειθαρχία**, η **εμπιστοσύνη**, η **αγάπη**. Η Πατρίδα είναι αρμονική σύνθεση τεράστιας ποικιλότητας σε ενότητα. Το διαρκές πρόταγμα είναι να ξεπεραστεί ο εγωτισμός και να θεωρήσουμε ως αξία το αρμονικό συνανήκειν! Αυτό απαιτεί θέληση που απορρέει από το εάν θεωρούμε ως αξία την ύπαρξη υγιούς πατρίδας.

Μόνον η Πατρίδα καθιστά το άτομο Πρόσωπο. Η ελληνική γλώσσα, ετυμολογικά, σηματοδοτεί την έννοια της Πατρίδας, ως **την ωραιότερη σύνθεση των κοινών ρόλων του πατέρα και μητέρας**. Πατρική αυστηρότητα και ισχύς μαζί με μητρική αγάπη και φροντίδα. Ύπατος εξουσιαστής ο Νόμος, ο μόνος, που εξασφαλίζει τα ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματά μας, την ελευθερία μας, αφού και εμείς τηρούμε τις υποχρεώσεις μας φυσικά. Πατρίδα σεβαστή στους άλλους, που σημαίνει σεβαστή πρώτα σε εμάς. Εμείς, με ορθή κρίση να εκλέγουμε τους άξιους ηγέτες μας και εκείνοι να διαχειρίζονται την εξουσία για το καλό όλων. Πατρίδα ευυπόληπτη και αξιοπρεπή. Όχι απομονωμένη και τυφλή. Τέτοια, όμως, Πατρίδα δημιουργούν, όχι τα άτομα, αλλά οι **σωστοί πολίτες, που αντίστοιχα πλάθονται με τη δοκιμασμένη ολιστική παιδεία**.

Το «αμύνεσθαι περί Πάτρης» είναι προσωποπαγές δικό μας καθήκον όλων μας. Η εξασφάλιση της υπόστασης της Πατρίδας σημαίνει: **Το συμφέρον του όλου υπερτερεί του ατομικού.** Με ευπείθεια τηρούμε τους νόμους της και δεν νομιμοποιούμαστε να τους παραβιάζουμε επειδή κάποιος άλλος τους παραβιάζει. Αναθέτουμε την εξουσία στους ικανούς, που υπηρετούν το συμφέρον της Πατρίδας, οπότε ωφελούνται οι πολλοί και τόσα άλλα γνωστά και απλά, αλλά δύσκολα!! **Από τη διαρκή εξασφάλιση των συνόρων μέχρι την καθαριότητα της αυλής του σπιτιού μας.**

Το **Στράτευμα** σήμερα συνιστά και θα συνιστά και στο μέλλον **το πρότυπο εύρυθμου, αποδοτικού και δημιουργικού πολύτροπου Φορέα της Πατρίδας μας.** Η συνοχή του ερείδεται στην **ενσυνείδητη πειθαρχία, που συνιστά την πιο ισχυρή αρετή συνοχής ενός ανθρώπινου συνόλου.** Ήτοι η όλη λειτουργία του βρίσκεται πάντοτε στο ιδανικό σημείο της χρυσής αναλογικής σύνθεσης, ως μέτρον άριστο μεταξύ της αυθαιρεσίας και καθυπόταξης. Με ευέλικτη δομή και αρμοστικότητα στις απαιτήσεις του εξελισσόμενου διαρκώς περιβάλλοντος συνιστά πρότυπο παράδειγμα εύρυθμου «ζωντανού οργανισμού», που δημιουργεί συνθήκες ικανοποιητικές στο προσωπικό του, αλλά και από τον οποίο αναδύεται υψηλός βαθμός εμπιστοσύνης για όλο τον Λαό. **Συνιστά το άριστο παράδειγμα (paradigm) προς μίμηση.**

Η στρατιωτική θητεία δεν είναι μια απλή φυσική και αναγκαστική παρουσία στο στράτευμα, αλλά μια **ενεργητική και δημιουργική μέθεξι στο σκοπό της Εθνικής Άμυνας, που δομεί και ανδροποιεί τον νέο!** Για τον κάθε νέο, που επιθυμεί να ζει σε μια Πατρίδα ελεύθερη και άρτια εναρμονισμένη στο παγκόσμιο σκηνικό συνιστά **ύψιστη τιμή και ιερή υποχρέωση** έναντι των προγόνων και των επιγόνων και κυρίως έναντι της αξιοπρέπειας και σεβασμού του ίδιου του εαυτού του. Η δημιουργική Στρατιωτική θητεία είναι η πιο ευχάριστη και ωφέλιμη διακριτή φάση της ζωής μας. Οι δημιουργικοί οπλίτες έχουν και προσωπικό ανεκτίμητο όφελος. Όσοι δεν συμμετέχουν ενεργά στη στράτευση είναι οπωσδήποτε οι χαμένοι. **Η στρατιωτική αγωγή συνιστά μοναδική προσφορά στη λειτουργία της δημοκρατικής πολιτείας.** Δυστυχώς, πολλοί τη λοιδороύν και άλλοι εσκεμμένα τη διαβάλλουν. Θαρρούμε, όμως, ότι σημαντικότερο **ανδραγωγικό έργο** δεν παράγεται από κανέναν άλλο θεσμό, καθόσον αρτιώνει την αρετή της κοινωνικότητας και υλοποιεί το «**άρχεσθαι μαθών, άρχειν επιστήσει**». Στη Δημοκρατία όλοι μας ασκούμε εξουσία, έστω μόνον με την ορθή ψήφο μας, αλλά οφείλουμε να μάθουμε να πειθαρχούμε συνειδητά στις αποφάσεις για το καλό του συνόλου. Ο Στρατός παραμένει «το μεγαλύτερο σκολειό» της Κοινωνίας μας.

Το **εθνικό φρόνημα** δεν καλλιεργείται στα πεδία των φρικαλέων ανταγωνισμών για απόκτηση οικονομικής ισχύος, αλλά αναδύεται από τα βάθη της καρδιάς και ριζώνει στη συνείδηση με την αγωγή και την παιδεία.. **Η λεβεντιά καλλιεργείται με την ολιγόμηνη δημιουργική στρατιωτική θητεία μέσα στο γόνιμο περιβάλλον του Στρατεύματος.** Η ακεραιότητα της Πατρίδας είναι το πρώτιστο ατομικό και συλλογικό αγαθό, που εξασφαλίζεται με τη φιλοπατρία ολόκληρου του λαού. Μια υπέροχη αγάπη τον καθοδηγεί: «**Αγαπώ τα τέκνα μου, αλλά την πατρίδα μου πιο πολύ και από αυτά την αγαπώ**» (Πλούταρχος). Μια ανυπέρβλητη δύναμη για ζωή, που τον εξοπλίζει με αρετές, πιστεύω, φιλότητα, ελπίδα, μελλοντική προσδοκία! Μια αγάπη, που υπερβαίνει τον έρωτα και την φιλία εγγίζοντας τα όρια της αγάπης για κάτι το ιερό και άγιο, την Πατρίδα.

Ο μαχητής στη διάρκεια της δημιουργικής στρατιωτικής θητείας του αποκτά αυτόνομα ένα μεγάλο «πιστεύω»: **ότι το καλό της Πατρίδας, συνιστά υπόθεση του καθενός μας και η ατομική μας ελευθερία υπόθεση όλων.** Το ίδιο πιστεύω πρέπει να έχει και ένας πολίτης

άξιος για Δημοκρατία. Γι' αυτό ακριβώς τον λόγο διατεινόμαστε ότι η στρατιωτική θητεία συνιστά διαχρονική δημοκρατική αξία.

Και εάν ακόμη επιτευχθεί το απίθανο, μια πλανητική Συνομοσπονδία Κρατών, οι Πατρίδες θα υπάρχουν πάντα, γιατί ο άνθρωπος μόνον μέσα στην Πατρίδα βιώνει με πληρότητα τον εαυτό του. Ειδικά, όταν πρόκειται για Χώρα, όπως η Ελλάδα μας με πλούσια Ιστορία που έχει επιτευχθεί με τη μοναδική αρμοστικότητα της Ελληνικής Φυλής έχουμε το αυταπόδεικτο καθήκον να θεωρούμε την **Πατρίδα μας Ιερή Εστία**, μέσα στην οποία **ο καθένας μας νιώθει τη ζωογόνο ασφάλεια, θαλπωρή και αδελφοσύνη.**

Ευελπιστούμε όμως ότι δεν υπάρχουν σε αυτή τη Χώρα των Ηρώων και Θυσιών συμπολίτες μας, που θέλουν να απολαμβάνουν τα αγαθά της ζωής τους και οι οποίοι χωρίς φιλότιμο να είναι αγάριστοι προς Εκείνους, οι οποίοι θυσιάσαν τη δική τους μονάδα, την ζωή τους δηλαδή, για να σωθεί η Πατρίδα μας, που παραμένει πάντα ό,τι **τιμιότερο και αγιότερο** έχουμε.

Τιμούμε ειλικρινά τους νεκρούς μας μόνον εάν δώσουμε και τηρήσουμε την υπόσχεση ότι θα διατηρήσουμε την Ελλάδα μας υψηλά, εκεί που αρμόζει στην Ιστορική Της θέση, επιβεβαιώνοντας τα λόγια του Εθνικού Ποιητή μας «κλείσε μέσα στη ψυχή σου την Ελλάδα και θα δεις να λαχταρίζει κάθε είδος μεγαλείου»

Δημήτριος Κ. Μπάκας
21 Νοε 2024